

[Statsministeren.]

kommende, eller forhold, som ikke kan fremmes ved lovgivning, eksempelvis styrkelse af pigers interesse i erhvervsmæssig uddannelse, ændring af opgavefordelingen i hjemmet mellem ægtefæller, styrkelse af kvinders interesse og motivation for organisationsarbejde.

Det nye i slutrapporten er forslaget om, at der ved lov oprettes et råd for ligestilling mellem mænd og kvinder. Forslaget er stillet af 28 medlemmer af kommissionens i alt 54 medlemmer. Dette råd skulle efter forslaget bestå af en formand og 12 medlemmer. Af rådets medlemmer skulle 2 udpeges efter indstilling fra LO, 2 fra Arbejdsgiverforening og 2 fra Danske Kvinders Nationalraad. De øvrige medlemmer foreslås valgt blandt personer, som i særlig grad har deltaget i den offentlige debat om samfunds- og ligestillingsspørgsmål. Efter forslaget skulle både kvinder og mænd være repræsenteret i rådet, og det skulle have til opgave at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd inden for familielivet, i undervisning og uddannelse, på arbejdsmarkedet og i samfundslivet. Rådet skulle følge udviklingen i samfundet, undersøge forhold, der modvirker ligestilling, og foreslå foranstaltninger til ændring af sådanne forhold. I særlig grad skulle rådet følge udviklingen på arbejdsmarkedet og tage initiativ til forskning og oplysningsvirksomhed vedrørende ligestilling. Rådet skulle i øvrigt være rådgivnings- og samarbejdsorgan for myndigheder, organisationer og publikum i ligestillingsspørgsmål. Endelig skulle rådet efter forelæggelse eller på eget initiativ behandle konkrete sager vedrørende enkeltpersoner eller grupper, der udsættes for forskelsbehandling på grund af forhold, der modvirker ligestillingen mellem kvinder og mænd.

Et flertal af de nævnte 28 medlemmer foreslår samtidig, at arbejdsmarkedets parter og regeringen straks stiller hver en medarbejder til rådighed med henblik på halvdagsbeskæftigelse med ligestillingsproblemer, indtil det permanente ligestillingsråd træder i funktion. Det af regeringen udpegede medlem af dette 3 mands udvalg skal fungere som formand.

Derudover rummer slutrapporten ikke mindre end 4 mindretalsindstillinger. En indstilling foreslår et ligestillingsråd uden

det midlertidige 3 mands udvalg, en anden går ind for oprettelse af 3 mands udvalget alene, en tredje foreslår oprettelse af en særlig ombudsmandsstilling til at varetage ligestillingsproblemer, og en fjerde går imod oprettelsen af et permanent ligestillingsorgan, bl. a. ud fra en vurdering af omkostninger kontra udbytte, og fordi dette mindretal mener, at et sådant ligestillingsråd vil være hæmmet af de samme vanskeligheder som kvindekommisionen selv har mødt, med hensyn til at fastlægge begrebet ligestilling.

I et spørgsmål rettet til mig den 8. oktober 1974 spurgte fru Meta Ditzel, hvad jeg agtede at gøre for at følge det arbejde op, der var udført af kvindekommisionen. Da et ligestillingsråd som det, der er foreslået, må oprettes ved lov, og da rådets virksomhed vil få vidtrækkende konsekvenser på mange af samfundslivets områder, herunder på områder, hvor der ikke er lovgivet eller på områder, hvor der ikke kan lovgives, ønsker regeringen, som jeg nævnte i svaret til fru Meta Ditzel, at få et bredt grundlag for vurdering af, på hvilke måder kommissionens arbejde kan følges op. Dette er så meget mere nødvendigt, som kommissionens forslag ikke er udmundet i noget lovforslag, og det i rapporten foreslåede kommissorium for ligestillingsrådets arbejde rummer en del tvivlsspørgsmål, herunder spørgsmålet om afgrænsning over for andre myndigheders kompetence.

Statsministeriet har derfor sendt slutrapporten, da vi havde modtaget den, til udtalelse i ministerierne. Førend denne høring er afsluttet, sådan at det er muligt at få et samlet overblik over de ganske vidtrækkende problemer, der her er tale om, ser regeringen sig ikke i stand til at tage stilling til, hvilke praktiske konsekvenser rapporten vil få, ud over det, som allerede er gennemført. Bestræbelser for at sikre ligestilling mellem kønnene er jo ikke noget nyt her i landet. Allerede i 1921 gennemførte vi f. eks. ved lov lige adgang for kvinder og mænd til tjenestemandstillinger.

I tilslutning til det allerede sagte skal jeg nævne, at Danske Kvinders Nationalraad, i forståelse og samarbejde med kvindeorganisationerne i Norge, Sverige og Finland, har rettet henvendelse til regeringen i anledning af FN's internationale kvindeår i 1975